

Manuali i Mësuesve të Platformës ‘LearnIn’ për të Nxënit gjatë Emergjencave

Krijimi i mënyrave të personalizuara të të nxënit për
nxënësit

Përmbajtja

Pjesa 3: Krijimi i mënyrave të personalizuar të të nxënës për nxënësit

Krijimi i mënyrave të personalizuar të të nxënës për nxënësit: Analiza e situatës 2

Krijimi i mënyrave të personalizuar të të nxënës për nxënësit: Çështjet dhe pyetjet kyçe	3
Të kuptojmë situatën e të nxënës të nxënësit duke u përqendruar te nxënësi (kush?)	3
Si mund të mbështes reziliencën e nxënësit?	3
Si mund të forcoj identitetin e nxënësit?	3
Si mund t'i ndihmoj nxënësit të zhvillojnë një mendësi rritjeje?	4
Si mund të mbështes optimizmin e nxënësit për të nxënës?	4
Si mund të fuqizoj nxënësit të bëhen nxënës aktivë?	4
Vendosja e qëllimeve me vizionin e zgjerimit të aftësive- duke u përqendruar në qëllimin e të nxënës (pse?)	4
Si mund t'i mbështes nxënësit të bëhen vetvetja?	5
Si mund t'i mbështes nxënësit të bëhen bashkëpunues të fortë?	5
Si mund t'i ndihmoj nxënësit të zhvillojnë talentet e tyre?	5
Si të sigurohem që të gjithë fëmijët po nxënë në mënyrë efektive?	5
Si mund t'i ndihmoj fëmijët të zhvillojë qëllime personale të të nxënës?	5
Zhvillimi i një kurrikule të bazuar te nxënësit duke u përqendruar te të nxënës (çfarë?)	7
Si mund të zbuloj nëse nxënësit e mi janë gati të mësojnë?	7
Si mund ta bëj kurrikulën të aksesueshme për të gjithë nxënësit?	7
Si mund të vlerësoj sa e kanë kuptuar nxënësit lëndën?	7
Si mund të inkurajoj të nxënës me bazë problemat?	8
Si mund të përfshij mësimin digjital në kurrikulë?	8
Krijimi i ambienteve të personalizuar të të nxënës duke u bazuar në kontekstin mësimor (ku?)	8
Si mund të përdor mjedisin shkollor për të krijuar mundësi të ndryshme të të nxënës?	8
Si mund të krijoj një kulturë ku gabimet shihen si një mundësi?	9
Si mund të krijoj një klimë ku vlerësimi mbështet të nxënës?	9
Si mund të integroj mjediset e mësimin digjital në të nxënës në klasë?	9
Si mund të inkurajoj komunitetet e mësimin virtual si mjedise mësimore?	9
Mjete dhe strategji për të mbështetur të gjithë nxënësit duke u mbështetur te mjetet mësimore (si?)	10
Si mund ta bëj të nxënës e nxënësit të dukshme?	10
Si mund të krijoj mënyra të personalizuar të të nxënës?	10
Si mund të përdor mjete digjitale në klasë?	11
Si mund të përdor teknologji ndihmëse në klasë?	11
Si mund të përdor vetëvlerësimin si strategji për të nxënës?	11

Krijimi i mënyrave të personalizuar të të nxënës për nxënësit: Si t'u përgjigjemi sfidave 12

Ide për projekte nga pjesëmarrësit	12
Veprimtari të sugjeruara:	12
Çështja kyçe e përmendur në manual/ose çështja e re kyçe	12
Çështjet e lidhura me politikën dhe administrimin:	12
Çështjet në lidhje me Teknologjinë në Arsim:	12
Hapat e parë të mundshëm	12

Pjesa 3: Krijimi i mënyrave të personalizuara të të nxënës për nxënësit

Krijimi i mënyrave të personalizuara të të nxënës për nxënësit: Analiza e situatës

Kriza COVID-19 ka prekur jetën e të gjithë atyre që banojnë në vende të goditura nga pandemia. Askush nuk e di saktësisht se cilat do të jenë efektet afatgjata në lidhje me kostot ekonomike, sociale dhe arsimore. Ekziston frika për një valë e dytë dhe ka gjasa që edhe për disa kohë do vazhdojë të ketë kufizime të lirisë së lëvizjes dhe lirisë së tubimit. Masat e distancimit social dhe higjienës duhet të respektohen ende dhe vendet publike duhet të provojnë se janë në gjendje të mbrojnë njerëzit. Vendet duhet të balancojnë nevojën për të mbrojtur jetën e njeriut me parandalimin e problemeve ekonomike, sociale dhe arsimore dhe respektimin e të drejtave të njeriut. Në kohë krizash dhe pasigurie, sistemet sociale dhe arsimore duhet të sigurojnë vijueshmërinë e shërbimeve, ndërsa në të njëjtën kohë janë nën stres dhe kanë mungesë të stafit. Grupet e cënueshme dhe popullatat e marginalizuara kanë nevojë për mbrojtje të veçantë pasi ato mund të ndikohen më shumë nga sëmundja ose efektet dytësore të saj. Këto shqetësimet zgjerohen në komunitetet ku jetojnë fëmijët, të cilat kanë nevojë për koordinim dhe komunikim midis shkollave dhe përfaqësuesve të komunitetit.

Përjetimi i stresit dhe pasigurisë ndërsa përpiqen të vendosen në një klasë jomikëpritëse ku duhen t'i përmbahen rregullave të reja, të ndarë fizikisht nga miqtë, distancimi i mësuesve nga nxënësit ; kjo është një përvojë e re për shumë prej tyre. Por për disa nxënës përjetimi i distancimit social në shkollë është një shqetësimi i përhershëm. Fëmijët me aftësi të kufizuara ose me prejardhje nga familje në kushte të pafavorshme ndajnë përvojën e trajtimit si një kërcënim i mundshëm për mirëqenien e nxënësve të tjerë. Prindërit dhe mësuesit kanë frikë se ata kanë ndikim negativ në nivelet e përgjithshme të arritjeve të klasës dhe një ndikim të keq në sjelljet dhe qëndrimet e nxënësve të tjerë. Pozicioni i tyre shoqëror në shtëpi dhe në shkollë është shpesh i pasigurt dhe nëse shfaqen probleme, ata janë të parët që mendohet të jenë shkaku. Në rastin më të mirë, këta fëmijë janë në rrezik më të lartë për t'u ekspozuar ndaj problemeve të shëndetit mendor, dhunës në familje, privimit ekonomik dhe social. Në kohë krize, ata janë të parët që përjetojnë marginalizim apo edhe përjashtim. Për shembull, vendbanimet romë në të gjithë Evropën u goditën rëndë nga koronavirusi për shkak të hapësirave të ngushta të jetesës, aksesit së kufizuar në informacion dhe shërbime shëndetësore. Shumë u vendosën në karantinë gjatë krizës së COVID-19, disa të tjerë u përdorën si 'kokë turku'. Kjo mund të ndodhë sërish shumë thjeshtë nëse nivelet e infeksionit rriten sërish.

Kriza COVID-19 ka funksionuar si një xham zmadhues për të parë të metat e shoqërive: ndarjet digjitale dhe socio-ekonomike, mungesa e shërbimeve themelore për popullatat e cënueshme dhe situata e pasigurt e jetës së migrantëve ose refugjatëve pa dokumente. Por, ajo gjithashtu ka vënë në qendër të vëmendjes sjelljen prosociale, ku fqinjët spontanisht organizuan mbështetje për të ndihmuar të cënueshmit. Shumë shkolla dhe mësues u mësuan nxënësve të tyre përtej detyrave të tyre për t'u siguruar që ata kishin ushqim dhe vazhdonin të nxënë. Ata përjetuan fuqinë shëruese të marrëdhënieve dhe ndjesinë e të qenit të pafuqishëm që shtohet në mungesë të marrëdhënieve të tilla. Mësuesit menduan për mënyra të reja për të arritur nxënësit e tyre dhe provuan qasje që më parë nuk do t'i kishin konsideruar kurrë. Shumë shkolla morën një hap për të sjellë risi në mësimdhënien dhe të nxënës në një mënyrë që ata nuk mendonin kurrë se ishte e mundur. T'i bëje fëmijët të mësonin u bë më e rëndësishme sesa të insistojë që një detyrë e caktuar të plotësohej në një kohë të caktuar. Vlerësimi i formimit mori përparësi ndaj provimeve dhe mësuesit filluan të kërkojnë mundësi të disponueshme të të nxënës në mjedisin jetësor të fëmijëve. Me fjalë të tjera, mësuesit u detyruan të njohin larminë e situatave të nxënësve të tyre dhe u përpoqën të bënin më të mirën në ato situata. Ata mbollën farat e arsimit gjithëpërfshirës.

Arsimi tradicional nuk është i orientuar drejt menaxhimit të diversitetit, në fakt kundërta është e vërtetë. Sistemet arsimore janë krijuar për të siguruar shkollimin në grupe homogjene. Premisa themelore është se mësimdhënia e të njëjtës përmbajtje në të njëjtën kohë funksionon vetëm nëse fëmijët janë të së njëjtës moshë, në të njëjtin nivel ekspertize dhe njohurie dhe janë në gjendje të mësojnë me të njëjtën shpejtësi. Kjo mund të jetë një mënyrë efikase e të nxënës të aftësive themelore të leximit dhe shkrimit nga mësuesit me trajnim shumë të kufizuar në klasa me pesëdhjetë ose më shumë fëmijë, por sigurisht që nuk është mënyra më e mirë e të nxënës. Metodrat e standardizuara të mësimdhënies çuan në përjashtimin e fëmijëve që nuk mundën të përshtaten me këtë regjim dhe ngritjen e programeve speciale dhe shkollave speciale. Për shkak të krizës COVID-19, ndryshimi i niveleve të arritjeve ka të ngjarë të rritet. Sistemet e arsimit mund të tundojnë nga ideja për të krijuar më shumë shërbime speciale për t'u kujdesur për nevojat mësimore të fëmijëve të identifikuar si "të veçantë": fëmijë me aftësi të kufizuara, fëmijë me probleme të shëndetit mendor, fëmijë me arritje të ulëta

fëmijë romë, fëmijë migrantë ose refugjatë. Ose ata mund të shfrytëzojnë mundësinë dhe të përmirësojnë aftësinë e mësuesve për të dhënë mësim për grupe të ndryshme fëmijësh. Në të gjithë botën sistemet arsimore gjithëpërfshirëse, të drejta dhe me cilësi të lartë kanë pasur performancë më të mirë se sistemet e arsimit të veçuar. Por sistemet arsimore gjithëpërfshirëse janë të suksesshme vetëm nëse përdorin një qasje të përqendruar te nxënësit:

- Në qendër të mësimdhënies është të nxënit e nxënësve dhe përvoja e tyre e përgjithshme e të nxënit, jo të mësuesit.
- Përvetësimi i kompetencave për zgjidhjen e problemave konsiderohet si më e rëndësishme se sa të njohja e përmbajtjes së kurrikulës
- Bashkëpunimi midis nxënësve inkurajohet për t'i dhënë atyre mundësinë të nxënë nga njeri-tjetri.

Gjatë krizës COVID-19, shumë vende, ministri, shkolla dhe mësues kanë marrë vendime kundër ndarjes, për shembull duke abstenuar nga vënia e notave dhe duke i lejuar të gjithë nxënësit të kalojnë klasën. Në mungesë të një klase, mësuesit u detyruan të mendojnë nga këndvështrimi i nxënësve të tyre. Ata filluan të hartojnë plane individuale të të nxënit për të gjithë nxënësit dhe të zhvillojnë një kuptim të ri mbi si t'i mbështesin sa më shumë nxënësit në të nxënit e tyre. Ata morën njohuri për familjet dhe situatat si kurrë më parë dhe dëshmuar se si prania ose mungesa e mbështetjes ndikoi në motivimin dhe të nxënit e nxënësve. Mësuesit mund të jenë habitur duke parë disa fëmijë të përparojnë dhe përfitojnë nga mësimi në distancë. Shkurt, mësuesit filluan të përjetojnë të nxënit së bashku me nxënësit e tyre. Dhe pikërisht këtu duhet të filloni krijimin e mënyrave të personalizuara të të nxënit nga: situata e të nxënit të nxënësve.

Krijimi i mënyrave të personalizuara të të nxënit për nxënësit: Çështjet dhe pyetjet kyçe

Të kuptojmë situatën e të nxënit të nxënësit duke u përqendruar te nxënësi (kush?)

Pyetjet kryesore:

- Çfarë mund të bëj për t'u siguruar që nxënësit të bëhen nxënës rezilientë?
- Si mund të inkurajoj një qëndrim pozitiv ndaj të nxënit?
- Si mund të fuqizoj nxënësit të bëhen të pavarur?

Gjatë krijimit të mënyrave të personalizuara të të nxënit, nxënësi është në qendër. Çdo nxënës është unik, me një potencial unik për të nxënë, talente unike dhe me një kontribut unik për të dhënë për të nxënit e të tjerëve. Personalizimi i të nxënit nuk do të thotë që nxënësit të punojnë vetë ose në izolim, do të thotë që çdo nxënës perceptohet si një kontribues unik i një komuniteti nxënësish. Por të nxënit është i mundur vetëm nëse fëmijët dhe të rinjtë besojnë se ata janë në gjendje të mësojnë dhe se kontributi i tyre vlerësohet. Identiteti pozitiv, rezilienca për të kapërcyer vështirësitë dhe ndjesia e të qenit në kontroll u japin nxënësve forcën e nevojshme për të trajtuar sfidat e paeksploruara të të nxënit. Pyetjet e mëposhtme do t'ju ndihmojnë të nxisni këto karakteristika te nxënësit tuaj:

Si mund të mbështes reziliencën e nxënësit?

Rezilienca është aftësia për të menaxhuar përvojat stresuese, për t'u përballuar me fatkeqësi dhe për të përparuar përballë ndryshimit. Është aftësia për t'u rikuperuar nga ngjarjet traumatike dhe rritja gjatë procesit. Rezilienca nuk është e aftësi e lindur, ajo ndërtohet përmes marrëdhënieve të besueshme që ofrojnë mbështetje dhe përcjellin besim në aftësitë e fëmijës për të kapërcyer situatat e vështira. Fëmijët rezilientë do ta marrin veten nga ndërprerja e shkaktuar nga COVID-19 dhe do të vazhdojnë të nxënë. Ndjesia e të qenit i lidhur ose të qenit pjesë është një faktor mbrojtës i rëndësishëm dhe kontribuon në reziliencë. Mësimi social dhe emocional ndihmon nxënësit të zhvillojnë vetëdijen, vetë-menaxhimin, si dhe vetëdijen sociale, të gjitha janë thelbësore për të zhvilluar reziliencën e tyre.

Si mund të forcoj identitetin e nxënësit?

Për shkak të krizës COVID-19, mësuesit kanë qenë të ekspozuar ndaj mjedisit shtëpiak të nxënësve të tyre dhe situatës familjare si kurrë më parë. Ata mund të kenë marrë njohuri të reja mbi mënyrën se si fëmijët jetojnë, pritshmëritë e prindërve të tyre dhe mbështetjen që nxënësit kanë marrë ose nuk kanë marrë gjatë izolimit. Gjithashtu, ata

mund të kenë parë konfliktet në të cilat fëmijët ekspozohen kur përpiqen të ngrenë ura midis kulturave të ndryshme në shtëpi dhe në shkollë. Zhvillimi i identitetit pozitiv është thelbësor për t'u bërë një nxënës me vetëbesim. Veçanërisht fëmijët me prejardhje nga minoritetet ose fëmijët me aftësi të kufizuara po përballen me vështirësi për t'u përshtatur me normat e ngurta dhe pritshmëritë e grupit. Mësuesit që tregojnë empati ndaj konfliktet e nxënësve në lidhje me identitetin e tyre mund të bëjnë gjithë ndryshimin duke njohur përpjekjen e madhe që kërkohet nga nxënësit për të balancuar prejardhjen e tyre me atë çfarë pritet prej tyre në shkollë. Mësuesit duhet të mbështesin nxënësit të shprehen, në vend që të shtypin mendimet, impulsjet dhe idetë e tyre. Kushdo qofshin ata, ndjesia aktuale e nxënësve për vetveten shënon fillimin e udhëtimit për të zgjeruar horizontet e tyre dhe përvetësimin e njohurive të reja.

Si mund t'i ndihmoj nxënësit të zhvillojnë një mendësi rritjeje?

Nxënësit nuk mund të bëhen nxënës aktivë me vetëbesim nëse nuk besojnë se përmes të nxënit ata mund të transformohen për mirë. Për sa kohë që nxënësit besojnë se prejardhja e tyre familjare, aftësitë e tyre të kufizuara ose mungesa e inteligjencës është fati i tyre, këto besime do të pengojnë të nxënin e tyre. Jo vetëm nxënësit, por as mësuesit nuk duhet të kenë pikëpamje të tilla për nxënësit e tyre. Mendësitë e pandryshueshme shenjëstrojnë

profecitë e vetëpërbushjes: besimi se fëmijët me inteligjencë të ulët nuk janë në gjendje të nxënë, sjell në pritshmëri të ulët të mësuesve për këta fëmijë, e cila shprehet në përcaktimin e objektivave të ulëta, detyrave më pak sfiduese dhe përpjekje të pakta nga mësuesit për të udhëhequr nxënësit në këto vështirësi. Adoptimi i një mendësie rritjeje do të thotë të besosh se përpjekja është më e rëndësishme se rezultati dhe se gabimet janë një mundësi për të nxënë dhe jo një arsye për t'u ndier i turpëruar. Mendësitë mund të eksplorojnë së bashku me fëmijët duke folur për natyrën e inteligjencës, njohurisë dhe të nxënit.

Si mund të mbështes optimizimin e nxënësit për të nxënit?

Siç u përmend më herët, pritshmëritë janë parashikues të fuqishëm të së ardhmes, sepse ndikojnë në mënyrë të rëndësishme ndërveprimet tona me të tjerët. Atribuimi rastësor i arsyeve pse nxënësit nxënë apo jo në shkollë ka ndikim të drejtpërdrejtë në të nxënit e tyre. Optimizimi ose pesimizmi për arritjet e ardhshme të nxënësve janë faktorë të rëndësishëm. Shpjegimet pesimiste i shohin shkaqet e problemeve aktuale si të përhershme, mbizotëruese dhe personale, ndërsa shpjegimet optimiste përqendrohen në shkaqe të përkohshme, specifike dhe të ndryshueshme. Mësuesit dhe prindërit mund të kenë të njëjtin mendim pesimist, duke e bërë praktikisht të pamundur që fëmija të jetë optimist në lidhje me të nxënit e tij. Nxënësit mund të mësojnë të jenë optimistë nëse mësuesit u mësojnë atyre të riformulojnë shpjegimet pesimiste.

Si mund të fuqizoj nxënësit të bëhen nxënës aktivë?

Mënyrat e personalizuara do të funksionojnë vetëm për nxënësit që janë në gjendje të angazhohen në mënyrë aktive dhe të rregullojnë të nxënit e tyre. Nxënësit duhet të inkurajohen të bëjnë pyetje, të krahasojnë njohuritë e marra më parë me njohuritë e reja dhe të shkëmbejnë ide me të tjerët për të thelluar të kuptuarit e tyre. Nxënësit aktivë angazhohen emocionalisht, në mënyrë njohëse dhe sociale dhe marrin përgjegjësi për të nxënit e tyre duke reflektuar në mënyrë kritike atë që kanë nxënë ose duke reflektuar ku kanë nevojë për mbështetje ose udhëzime. Për të qenë nxënës aktivë, fëmijët duhet të bëjnë më shumë se sa të dëgjojnë. Ndërkohë që ishin jashtë shkollës gjatë izolimit, disa nxënës mund të jenë kthyer në nxënës aktivë. Nxënës të tjerë duhen ndihmuar në mënyrë që të përftojnë nga përvojat e tyre.

Vendosja e qëllimeve me vizionin e zgjerimit të aftësive duke u përqendruar në qëllimin e të nxënit (pse?)

Pyetjet kryesore:

- Si mund të sigurohem që të nxënit kontribuon në hapjen e së ardhmes për nxënësit?
- Çfarë duhet të mësojnë nxënësit për t'u bërë vetvetja dhe për të zhvilluar një identitet pozitiv?
- Si mund të fuqizoj nxënësit të bëhen nxënës më të pavarur?

Qëllimi i arsimit është të ndihmojë nxënësit të vazhdojnë me sukses në rrugën e të nxënit gjatë gjithë jetës, të bëhen qytetarë të përgjegjshëm dhe kontribuues; dhe e fundit por jo nga rëndësia, të bëhen vetvetja. Kriza COVID-19 ka nxjerrë në pah rëndësinë e të pasurit të burimeve, fleksibilitetit, kompetencave sociale dhe emocionale, si dhe aftësisë për të zgjidhur probleme. Kriza na ka kujtuar rëndësinë e respektimit të hapësirës private të njerëzve të tjerë, ndërkohë që qëndrojmë së bashku si komunitet. Gjithashtu, kriza

ka ngritur pyetje me mënyrën se si duhet të përgatisim fëmijët për një të ardhme të pasigurt. Çfarë duhet të nxënë fëmijët tani për të pasur mundësinë të bëjnë gjënë më të mirë për jetën e tyre? Padyshim që ata duhet të ndihen mirë me veten, të kenë marrëdhënie të mira me të tjerët, të ndihen se u përkasin një komuniteti mbështetës dhe që janë të aftë të kontribuojnë në atë që u intereson atyre dhe jo të tjerëve. Mësuesit duhet ta mbështesin këtë proces duke ndihmuar nxënësit të zhvillojnë jo vetëm aftësi dhe kompetenca, por edhe një ndjesi të të qenit në kontroll. Pyetjet e mëposhtme mund të ndihmojnë mësuesit të eksplorojnë çështjet kyçe:

Si mund t'i mbështes nxënësit të bëhen vetvetja?

Çdo person mund të bëhet versioni më i mirë i vetvetes, por nuk mund të bëhet një person tjetër. Kriza e COVID-19 ka vënë në dyshim shumëçka që ne i kemi marrë për të mirëqena. Pasiguritë përpara nesh tani janë mjaft thelbësore, siç është e ardhmja e nxënësve. Pra, si mund t'i mbështesim fëmijët të bëhen vetvetja dhe të bëhen kontribuues efektiv në shoqëri nëse nuk ka asnjë mënyrë që të dimë se çfarë do na sjellë e ardhmja? Mund të themi me siguri që nxënësit do të kalojnë më mirë nëse ata janë të fuqizuar, me vetëbesim dhe të aftë të bëjnë zgjedhjet e duhura. Mësuesit mund t'i mbështesin këto cilësi duke u ofruar nxënësve mundësi për të provuar pozicione të ndryshme sociale, të zhvillojnë vetëdijen, të mësojnë t'i shohin gjërat nga këndvështrime të ndryshme dhe të eksplorojnë botën përreth tyre.

Si mund t'i mbështes nxënësit të bëhen bashkëpunues të fortë?

Të qenit i aftë për të krijuar marrëdhënie me të tjerët dhe bashkëpunuar gjatë eksplorimit të territoreve të paeksploruara, janë padyshim aftësitë kyçe për të trajtuar sfidat në të ardhmen. Bashkëpunimi midis nxënësve për të mbështetur të nxënit duket antintuitive për shumë mësues. Ata besojnë se puna në grup i lë mbrapa nxënësit e mirë dhe nuk i siguron nxënësve të dobët udhëzimet profesionale të nevojshme. Dhe ata dyshojnë se disa nxënës kopjojnë dhe përfitojnë nga puna e të tjerëve. Përkundrazi këtyre besimeve, nxënësit nxënë më mirë në mjedise mësimore ku inkurajohet bashkëpunimi dhe të gjithë nxënësit janë në gjendje të kontribuojnë drejt zgjidhjes së problemit. Nuk ka një metodë apo strategji specifike për t'u zbatuar këtu, ka të bëjë me mundësinë që të gjithë nxënësit të angazhohen në mënyrë aktive dhe të kenë një zë në atë që ndodh në klasë.

Si mund t'i ndihmoj nxënësit të zhvillojnë talentet e tyre?

Një qasje e bazuar në forcë kërkon të zhvillojë dhe mbështesë pikat e forta dhe aftësitë ekzistuese në kundërshtim me përqendrimin të problemeve, shqetësimet ose mangësitë. Kjo ndan problemet nga personi dhe kërkon të forcojë nxënësit për t'iu dhënë mundësi të kapërcejnë problemet ekzistuese. Talentet janë ndjeshmëri ose aftësi të veçanta për të zhvilluar ekspertizën në fushat ku fëmijët përjetojnë një ndjesi kënaqësie, përfshirje totale në një detyrë që e bën kohën të duket se po fluturon. Tradicionalisht, shkollat ofrojnë programe të veçanta vetëm për të zgjeruar talentin kur ato përkrijnë me përmbajtjen dhe qëllimet kryesore kurrikulare. Vetëm nxënësit e mirë konsiderohen të jenë të talentuar dhe nxënësve të tjerë u mohohet mundësia e eksplorimit. Mësuesit duhet të kërkojnë në mënyrë të vazhdueshme momente kur nxënësit përjetojnë një ndjenjë të "rrjedhës", duke i frymëzuar ata që të zhvillojnë një vizion se ku mund t'i çojë kjo ndjenjë dhe çfarë mund të arrijnë në të ardhmen. Anëtarët e familjes ose miqtë e ngushtë shpesh janë ata që e shohin potencialin e një nxënësi shumë kohë përpara se ta bëjnë mësuesit. Duke pasur një vizion se kush dëshiron të bëhesh, vështirësia e të nxënit ulet.

Si të sigurohem që të gjithë fëmijët po nxënë në mënyrë efektive?

Fëmijët mësojnë përmes veprimit, duke u angazhuar në përvoja dhe duke bashkëvepruar me njerëzit. Por, si mundën mësuesit t'i mbështesin nxënësit që të bëjnë të gjitha këto në mënyrë më efektive? Duke e vendosur të nxënit dhe jo arritjet në qendër të mësimdhënies, mësuesit zhvendosin vëmendjen e nxënësve drejt aftësisë së tyre për të nxënë.

Mësuesit flasin me nxënësit në mënyrë të qartë për strategjitë e të nxënit dhe çfarë do të thotë të jesh nxënës efektiv. Të nxënit nuk është një produkt anësor i performancës së mirë, përkundrazi është e kundërta: performanca mund të jetë një tregues i të nxënit, por ajo nuk dëshmon domosdoshmërisht që ky nxënës mund të mësojë lehtësisht. Nxënësit efektivë janë të motivuar në thelb të eksplorojnë, të monitorojnë në mënyrë kritike sjelljen e tyre të të nxënit dhe janë në gjendje të menaxhojnë zhgënjimin, mungesën e motivimit dhe të kërkojnë ndihmë kur është e nevojshme. Mësuesit mund të mbështesin nxënësit për të zhvilluar marrjen e kontrollit, marrjen përgjegjësi për të nxënit e tyre dhe marrjen e nismës në vend që të ndjehen të pafuqishëm.

Si mund t'i ndihmoj fëmijët të zhvillojnë qëllime personale të të nxënit?

Një nga rezultatet më të rëndësishme të arsimit është që nxënësit të jenë të aftë të nxënë vetë, të përgatiten për të nxënë vetë gjatë gjithë jetës. Duke ndihmuar nxënësit të zhvillojnë interes për të nxënë, të marrin përgjegjësi dhe

të marrin përsipër të nxënit e tyre si dhe për vendosin qëllime të larta por realiste, ju i siguroni atyre përbërës të domosdoshëm që fëmijët të mbeten nxënës aktivë edhe pas kohës së tyre në shkollë. Pa pritshmëritë pozitive për atë që mund të arrijnë, nxënësit nuk janë në gjendje të vetë-rregullojnë të nxënit e tyre. Pritshmëritë e ulëta bëhen profeci vetëpërmbushëse dhe krijojnë rrathë viciozë nga të cilët është e vështirë të shpëtosh. Kur nxënësit përfshihen në mënyrë aktive në përcaktimin e qëllimeve, ata bëhen partnerë në të nxënë, duke njohur dhe kuptuar se çfarë pritet prej tyre.

Mësuesit mund të duhet të ndihmojnë nxënësit e tyre në përcaktimin e hapave realiste për qëllimet e tyre të mëdha. Për shembull, nëse një person bëhet aktor apo jo varet nga aftësia e tij për të lexuar dhe mbajtur mend skenarin e filmit. Dhe për të qenë në gjendje ta bëjmë këtë në të ardhmen, është e rëndësishme që tani të mësojmë se si mund të mbajmë mend më mirë njohuritë. Shndërrimi i qëllimeve afatgjata në qëllime afatmesme dhe ilustrimi se si detyrat aktuale kontribuojnë drejt tyre, u jep kuptim punëve të përditshme dhe i ndihmon nxënësit të mendojnë për qëllimet e tyre të të nxënit.

Zhvillimi i një kurrikule të bazuar te nxënësit duke u përqendruar te të nxënët (çfarë)

Pyetjet kryesore:

- Nëse kurrikula kërkon zhvillimin e kompetencave, çfarë do të thotë kjo për mësuesit dhe nxënësit?
- Si mund t'i mbështes nxënësit që të ndjekin mënyrat e tyre të të nxënët brenda kontekstit të kurrikulës?
- Si mund të ndihmojë përmbajtja e mësimit digjital në krijimin e një kurrikule me në qendër nxënësin?

Kurrikula ka për qëllim të lehtësojnë të nxënët për nxënësin, jo e kundërta. Për këtë arsye, kurrikulat e sotme në mbarë botën janë të bazuara në kompetenca; ato e vendosin të nxënët e nxënësve në qendër të vëmendjes së mësuesve. Një kurrikulë e bazuar në kompetenca duhet të jetë mjaftueshëm fleksibël për t'i lejuar nxënësit të nxënë me ritmin e tyre, por me tregues të qartë të asaj që duhet të kishin mësuar deri në fund të shkollimit ose kur kalojnë në nivele më të larta të arsimit. Duke u përqendruar në kompetencat e jo në performancën e nxënësve, atyre u jepet mundësia që të shprehin aftësitë e tyre në mënyra të ndryshme. Koncepti i kompetencës përfshin komponentë ndërkurrikularë dhe pasqyron aftësinë për të zgjidhur problemet në vend të riprodhimit të njohurive. Në botën që po ndryshon me një ritëm gjithnjë e më të shpejtë, askush nuk e di saktësisht se çfarë njohurish do të nevojiten pas 20 vitesh. Prandaj, është më mirë të përgatisni fëmijët të nxënë gjatë gjithë jetës dhe të jenë në gjendje të zgjidhin problemet e së ardhmes, pavarësisht nga cilat janë ato. Nëse përmbajtja e të nxënët nuk është më problemi kyç, mënyrat e personalizuar të të nxënët janë një alternativë e mirë ndaj planeve mësimore fikse. Pyetjet e mëposhtme mund të ndihmojnë mësuesit të eksplorojnë çështjet kyçe rreth zhvillimi të një kurrikule të bazuar te nxënësit.

Si mund të zbuloj nëse nxënësit e mi janë gati të mësojnë?

Veçanërisht fëmijët e cenusëshëm mund të mos jenë të gatshëm të nxënë sipas kurrikulës pasi të kthehen në klasë. Ata mund të jenë të uritur, të stresuar ose të shqetësuar se nuk janë në gjendje të mbajnë të njëjtin ritëm me shokët e tyre të klasës. Mësuesit mund të ndihmojnë nxënësit me kalimin nga shtëpia në shkollë duke e filluar ditën me një ritual që bashkon të gjithë nxënësit si një komunitet. Gjithashtu, disa nxënës do të kenë nevojë për mbështetje për të marrë aftësi njohëse themelore siç janë përqendrimi dhe menaxhimi i stresit. T'i mësosh të jenë të vetëdijshëm do të thotë të integrosh të nxënët social dhe emocional në praktika të përditshme të mësimdhënies dhe t'i ndërgjegjësosh nxënësit mbi çfarë duhet të jenë të gatshëm të nxënë. Të nxënët është më efektiv kur lidhet me atë çfarë nxënësit dinë, por që i çon ata përtej kufirit të njohurive dhe përvojave të tyre. Vygotsky e quajti këtë "zona e zhvillimit proksimal".

Si mund ta bëj kurrikulën të aksesueshme për të gjithë nxënësit?

Nëse nxënësit nuk janë në gjendje të aksesojnë kurrikulën, ata nuk do të jenë në gjendje të nxënë. Nëse interesat, karakteristikat, vlerat dhe trashëgimia kulturore e nxënësve nuk respektohet ose përfaqësohet negativisht në libra shkollorë ose në materiale të tjera mësimore, ata do të zhgënjehen dhe do të bëhen të largët. Kurrikula mund të bëhet më e aksesueshme duke zgjedhur histori, shembuj ose tema që kanë domethënie për të gjithë nxënësit dhe nuk përdorin gjuhë nënçmuese kur iu referohen minoriteteve ose personave me aftësi të kufizuara. Nëse nxënësit kanë vështirësi me leximin, përmbajtja e mësimit duhet të përfaqësohet në mënyra të tjera, për shembull duke i lejuar ata të dëgjojnë informacionin në vend që ta lexojnë atë. Digjitalizimi ofron shumë mundësi për ta bërë kurrikulën më të aksesueshme, veçanërisht për fëmijët me aftësi të kufizuara ose probleme të të nxënët. Platformat e mësimit digjital ofrojnë formate alternative të të nxënët, për të aksesuar të njëjtën përmbajtje në formate të ndryshme. Përdorimi i mënyrave të ndryshme të përfaqësimit të të njëjtës përmbajtje do të thellojë kuptimin dhe do t'i ndihmojë nxënësit të mendojnë në mënyrë kritike.

Si mund të vlerësoj sa e kanë kuptuar nxënësit lëndën?

Sipas taksonomisë së Bloom-it, të jesh në gjendje të marrësh ose të mbash mend informacionin është vetëm niveli i parë i njohjes. Testet e thjeshta shpesh nuk tejkalojnë këtë nivel dhe nuk u japin mësuesve informacione mbi thellësinë e të kuptuarit të zhvilluar nga një nxënës deri në atë moment. Nxënësit që e kanë përvetësuar kuptimin përkatës, janë në gjendje t'ia shpjegojnë çështjen nxënësve të tjerë me fjalët e tyre. Siç shumë mësues mund ta kenë përjetuar edhe vetë, të jesh në gjendje t'ia shpjegosh diçka të tjerëve është testi i vërtetë për të kuptuar nëse dikush e ka kuptuar plotësisht. Vetëm atëherë njohuritë zbatohen me sukses për të zgjidhur problemet dhe më pas për të reflektuar mbi rezultatin për të pasuruar më tej njohuritë dhe për t'i përdorur ato për të krijuar njohuri të reja ose për të transferuar njohuritë në situata plotësisht të ndryshme.

Duke përcaktuar detyra komplekse që kërkojnë nga nxënësit të bazohen në ekspertizën e tyre dhe të kuptojnë tema ose

subjekte të ndryshme, mësuesit mund t'i vëzhgojnë nxënësit dhe të dokumentojnë mënyrën se si ata adresojnë dhe zgjidhin këto detyra.

Si mund të inkurajoj të nxënësit me bazë problemet?

Të nxënësit me bazë problemet është një qasje për të ndihmuar nxënësit të përfshihen në detyra komplekse që kërkojnë sintetizimin e njohurive dhe zbatimin e tyre. Të nxënësit me bazë problemat ndihmon në zhvillimin e kompetencave dhe marrjes së kontrollit duke vendosur një sfidë para nxënësve. Të nxënësit me bazë problemat ashtu si të nxënësit me bazë projektet vendos qëllime afatmesme që kërkojnë që nxënësit të bëjnë një plan, përcaktojnë qëllimet afatshkurtra ose të ndjekin hapa të ndryshëm nga ato të sugjeruara nga mësuesi. Nxënësit angazhohen në biseda në klasë që i japin mundësi atyre të diskutojnë, argumentojnë dhe shpjegojnë në vend që thjesht t'u përgjigjen pyetjeve. Nxënësit duhet të inkurajohen të dokumentojnë mendimet e tyre duke vizualizuar hapat e ndryshme mësimore. Duke zhvilluar detyra komplekse dhe stimuluese që marrin spunto nga interesat e nxënësve, mësuesit i inkurajojnë ata të zhvillojnë një kuptim më të thellë të temës.

Si mund të përfshij mësimin digjital në kurrikulë?

Kriza COVID-19 ka nxjerrë në pah rëndësinë e literaturës digjitale dhe ka motivuar shumë vende për të përshtetur përfshirjen e mësimin digjital në kurrikulë. Një nga mënyrat si mund ta bësh këtë është duke premtuar detyrat në mënyrë digjitale në klasë, për shembull në platforma digjitale. Ekzistojnë shumë platforma dhe mund të jetë e vështirë për mësuesit dhe nxënësit të vendosin cilën the zgjedhin dhe si të kombinojnë burimet elektronike me mësimin tradicional në klasë. Disa vende kanë zhvilluar platforma mësimore që marrin të dhënat direkt nga kurrikula kombëtare, por as kjo nuk garanton që detyrat e prezantuara në mënyrë digjitale janë superiore ndaj lehtësimit të të nxënësit të nxënësve nga mësuesit. Sistemet e menaxhimit të të nxënësit i lejojnë mësuesit dhe nxënësit të krijojnë mënyra të personalizuar të të nxënësit. Mësuesit dhe nxënësit duhet të përftojnë aftësitë dhe kompetencat e nevojshme për monitorimin e të nxënësit.

Krijimi i mjediseve të personalizuar mësimore duke u bazuar në kontekstin mësimor (ku?)

Pyetjet kryesore:

- Si mund të zhvillohen mjediset shkollore në mjedis të personalizuar të të nxënësit?
- Si mund të krijoj në mjedis mësimor që inkurajon të nxënësit e vetë-drejtuar?
- Si mund të kombinoj mjediset mësimore në klasë me ato digjitale?

Mjedisi mund ose të lehtësojë ose të krijojë barriera për të nxënësit. Barrierat fizike po prekin nxënësit me aftësi të kufizuara, për shembull nëse ka shkallë pa ashensor ose nëse tualetet janë shumë të ngushta për t'u aksesuar në karrige me rrota. Por mjediset mësimore mund të krijojnë edhe barriera sociale, emocionale dhe njohëse për fëmijët me prejardhje të pafavorshme. Mjedisi pozitiv i mësimin siguron hapësira të ndryshme për të përmbushur nevojat e ndryshme të të gjithë nxënësve. Klima sociale e krijuar nga mësuesit duhet të inkurajojë nxënësit të përftojnë gjithçka që i duhet për të nxënë, për shembull mundësi për të pirë ujë ose për të bërë një pushim të shkurtër gjatë një mësimi. Mjedisi mësimor që krijohet së bashku me nxënësit do t'u japë atyre një ndjenjë e të qenit pjesë dhe përgjegjësisë, për shembull të kujdesen për bimën e tyre ose të kujdesen për një kafshë (nëse lejohet sipas rregullave të shkollës). Shkollat miqësore me fëmijët i bëjnë të gjithë fëmijët të ndjehen të sigurt dhe të mirëpritur. Mjedisi i mësimor krijon një klimë ku të gjithë respektohen dhe ku çdo fëmijë ka mundësinë të kontribuojë dhe të jetë pjesë e një komuniteti. Ky komunitet duhet të zgjerohet përtej klasës për të krijuar një atmosferë ku bullizmi i fëmijëve të cenueshëm dhe poshtërimi i fëmijëve thjesht sepse janë ndryshe nuk tolerohet. Pyetjet e mëposhtme adresojnë çështjet kyçe:

Si mund të përdor mjedisin shkollos për të krijuar mundësi të ndryshme të të nxënësit?

Shumë shkolla ende sot duken më shumë si kazerma ushtarake sesa si vende që mirëpresin nxënësit të nxënë, të bëhen vetvetja dhe të ndihen në shtëpi. Por edhe këto shkolla mund të kthehen në hapësira që ofrojnë mundësi të ndryshme mësimore për popullata të ndryshme nxënësish. Me pak përpjekje mund të bëhen shumë ndryshime, nëse mësuesit marrin parasysh perspektivën nxënësve mbi mënyrën si ta bëjnë shkollën më miqësore me fëmijët. Oborret e papërdorura të shkollave mund të shndërrohen në seksione të ndryshme që ofrojnë mjedis ku fëmijët mund të përfshihen në veprimtari në grup, lojëra ose kopshtari. Hapësirat boshe nën shkallë mund të kthehen në studio mësimore, korridoret mund

të mbushen me bimë ose të përdoren për diskutime në grup. Klasa- nëse hapësira e lejon- mund të ndahet në seksione të ndryshme kur nxënësit mund të bashkohen për të dëgjuar mësuesin dhe të diskutojnë, ose hapësira private ku mund të tërhiqen për të bërë një pushim të shkurtër. Nëse nxënësit do të përfshihen në mënyrë aktive në krijimin e këtyre hapësirave, ata do të mund të gjenin një mënyrë për t'i përdorur ato.

Si mund të krijohet një kulturë ku gabimet shihen si një mundësi?

Shumë nxënës shohin bërjen e gabimeve si të turpshme dhe si shenjë e të qenit budalla. Mësuesit mund të përforcojnë këtë pikëpamje ose ata mund t'i ndihmojnë nxënësit të pranojnë gabimet si një mundësi për të përmirësuar kuptimin e tyre dhe për të thelluar njohuritë e tyre. Klasat që nxjerrin në pah një atmosferë të të nxënësve si sfidë dhe i japin vlerë nxënësve sipas niveleve të arritjes së tyre kanë gjasa të krijojnë një klimë që nuk inkurajon pranimin e gabimeve. Por shmangia e gabimeve do t'i bëjë fëmijët të mbeten pas me mësimin e tyre sepse gabimet janë thelbësore për të nxënë dhe për t'u përmirësuar. E njëjta gjë është e vërtetë edhe për mësuesit. Mësuesit bëhen shembull duke pranuar gabimet e tyre dhe duke mësuar prej tyre, dhe duke ndarë gabimet me kolegët, ata mund të marrin një qasje proaktive drejt përmirësimit të mësimdhënies së tyre përmes të nxënësve nga kolegët. Një klimë në të cilën gabimet janë të mirëpritura nuk do të thotë që nxënësit që bëjnë gabime janë nxënës më të mirë se të tjerët që nuk bëjnë gabime. Qëllimi është krijimi i një mjedisi mësimor që pret që nxënësit të bëjnë gabime dhe i përdor këto gabime në mënyrë proaktive për të thelluar kuptimin. Në klasa të tilla mësuesit inkurajojnë marrjen e rrezikut dhe eksplorojnë përgjigjet ose qasje të ndryshme dhe ata nuk e lejojnë veten të japin përgjigje të thjeshta për pyetje komplekse.

Pyetjet e mira shihen si po aq të rëndësishme sa përgjigjet e sakta.

Si mund të krijohet një klimë ku vlerësimi mbështet të nxënësit?

Shumë mësues e kuptojnë vlerësimin formues si reagim që jepet gjatë procesit mësimor. Por nëse ky reagim është i orientuar kryesisht drejt asaj që nxënësi ka nxënë tashmë, sesa në atë që nxënësi duhet të nxërë në vijimësi, në thelb nuk është ndryshe nga një test përmbledhës i bërë në fund të një sekuence mësimore. Për më tepër, qëllimet e larta të mësuesit për të përmirësuar të nxënësit e duke dhënë reagime nuk do të kenë sukses nëse nga perspektiva e nxënësve perceptohet si gjykim i aftësive të tyre ose mungesa e tyre. Vlerësimi i të nxënësit nuk është diçka që bëhet nga mësuesit për nxënësit, ai duhet inkorporuar në kulturën e të nxënësit. Klima e klasës duhet të zhvillohet në mënyra që mbështesin jo vetëm reagimet e mësuesve, por edhe reagimet e kolegëve dhe vetëvlerësimin. Vlerësimi për të nxënësit bëhet bërjen e pyetjeve, veçanërisht rreth arsyes pse nxënësit duhet të përfshihen në një veprimtari specifike. Fokusi i reagimit është në detyra, në atë se si zgjidhet më mirë ose çfarë duhet të presin nxënësit si rezultat të mirë.

Pritshmëritë shprehen dhe bëhen të dukshme për t'i udhëhequr nxënësit në të nxënësit e tyre. Reagime për të përmirësuar mësimin nuk kërkohen vetëm nga kolegët, por edhe nga nxënësit dhe prindërit.

Si mund të integrojmë mjediset e mësimin digjital në mësimin në klasë?

Shumë nxënës do të kenë përfutur përvojë duke lundruar në mjediset digjitale të të mësuarit dhe disa mund të kenë shijuar shumë mësimin online. Përvojat e tyre të të nxënësit do të varfëroheshin nëse pasi të ktheheshin në klasë, këto mundësi të nxënësit nuk do të ishin më të disponueshme. Mësimi i përzier është përdorur gjerësisht në arsimin e lartë në shumë vende, por ende nuk është i zakonshëm në klasat e ulëta. Mësimi i përzier krijon mundësi për të personalizuar të nxënësit pasi nxënësit të fitojnë aftësitë e nevojshme për të lundruar në internet ose në mjediset mësimore online pa humbur gjurmët e qëllimeve të tyre të të mësuarit. Veçanërisht për nxënësit me aftësi të kufizuara, nxënësit me talente të veçanta ose nxënësit me aftësi të kufizuara, të cilët në të kundërt nuk kanë akses ndaj mundësive të të nxënësit që adresojnë nevojat e tyre specifike, do të përfitojnë nga mjediset mësimore të përziera. Mbështetja e disponueshme në vend nga mësuesit ose ndihmësit e mësimdhënies mund të plotësohet me ekspertë në internet për të krijuar mjedise të personalizuar të të nxënësit që përmirësojnë të nxënësit në mënyrë të fuqishme.

Si mund të inkurajojmë komunitetet e mësimin virtual si mjedise mësimore?

Në shekullin 21-të, të nxënësit bashkëpunues nuk ndalet në muret e klasës, mund të krijohen komunitetet mësimore midis nxënësve dhe mësuesve në shkollë, komunitete apo edhe vende të ndryshme. Gjatë izolimit, shumë nxënës do të kenë provuar komunikimin në internet duke përdorur pajisje elektronike dhe softuer komunikimi. Ata mund të kenë komunikuar me mësuesit dhe bashkëmoshatarët e tyre, por ndoshta edhe me të rritur ose fëmijë të tjerë që ishin të gatshëm dhe të interesuar për shkëmbimin e përvojave dhe mbështetjen e të nxënësit. Këto kontakte mund të ushqehen dhe zhvillohen në partneritete mësimore që shtrihen përtej klasës. Mund të vendosen kontakte me shkollë të tjera, në të njëjtin vend ose në vendet ku fëmijët flasin një nga gjuhët e huaja që nxënësit nxënë në shkollë.

Përgatitja dhe mbajtja e një bisede në internet mund të jetë një nxitje e shkëlqyer për nxënësit, veçanërisht nëse fëmijët ndajnë të njëjtat interesa ose karakteristika të tjera. Ekzistojnë shumë mënyra për të bashkëvepruar me të tjerët në mënyrë digjitale dhe disa partneritete midis nxënësve madje mund të vendosen për një semestër të tërë për të inkurajuar komunitetet e të mësuarit virtual që punojnë në të njëjtën temë ose projekt nga shkolla të ndryshme.

Mjete dhe strategji për të mbështetur të gjithë nxënësit duke u mbështetur te mjetet mësimore (si?)

Pyetjet kryesore:

- Si mund të krijoj mënyra të personalizuar të të nxëniet pa e larguar kurrikulën nga vëmendja?
- Si mund të gjurmoj atë që nxënësit mësojnë?
- Si mund të ndihmojnë mjetet digjitale dhe teknologjia ndihmëse në personalizimin e të nxëniet?

Larmia e mënyrave të të nxëniet, sukseseve dhe dështimeve, përvoja e bllokimeve dhe përparimeve që hasën nxënësit gjatë të nxëniet jashtë klasës do të jetë e pamundur për t'u mbledhur dhe analizuar nga mësuesit. Por të gjithë nxënësit do të kenë kuptuar pikat e tyre të forta dhe të dobëta kur bëhet fjalë për të nxëniet. Disa mund të kenë zhvilluar strategji të shkëlqyera për të kapërcyer apatinë ose kanë shpikur mënyra të reja të të nxëniet që mësuesit nuk mund t'i kishin imagjinuar kurrë. Të gjithë nxënësit do të kenë provuar se çfarë do të thotë të nxësh pa mbështetje. Disa mund të kenë hequr dorë, të tjerët mund të kenë gjetur një mënyrë për të kapërcyer vështirësitë. Ka shumë për të mësuar nga këto përvoja, dhe disa strategji të shpikura nga nxënësit në mungesë të ndihmës, mund të përfitojnë gjithashtu nxënës të tjerë. Nga ana tjetër mësuesit kanë provuar se sa e lehtë është të humbasësh gjurmët e mësimit të nxënësve pasi të hiqet siguria e mësimit të së njëjtës përmbajtje për të gjithë nxënësit. Në të njëjtën kohë, shumica e mësuesve janë të vetëdijshëm për faktin se mësimi i njëjtë për të gjithë nxënësit nuk do të thotë se ata të gjithë nxënë njësoj.

Të nxëniet është një veprimtari shumë personal dhe nuk gjurmohet lehtë. Pyetjet e mëposhtme mund të ndihmojnë për të eksploruar çështjet kryesore rreth strategjive për të ndërhyrë një qasje më të individualizuar për të mbështetur të gjithë nxënësit në klasë dhe më gjërë:

Si mund ta bëj të nxëniet e nxënësit të dukshme?

Të nxëniet e nxënësve shpesh mbetet i fshehur pas një flete pune që regjistron vetëm numrin e përgjigjeve të sakta ose në klasë ku vetëm nxënësit që e dinë përgjigjen ftohen për ta ndarë atë. Deri në fund të orës së mësimit, nxënësit mund të kenë harruar se cilat përgjigje dhanë dhe pse mësuesi e konsideroi të rëndësishme, të saktë apo të gabuar. Në qoftë se të nxëniet nuk bëhet më i dukshëm, nxënësit dhe mësuesit do ta kenë të vështirë të kuptojnë ku duhet të arrijnë në të ardhmen për të ndjekur mënyrat individuale të të nxëniet të nxënësve. Duke i dhënë mundësinë nxënësve të parashikojnë çfarë do të nxënë kur mësuesi prezanton një temë të re u jep mësuesve dhe nxënësve informacion të rëndësishëm mbi njohuritë e mëparshme dhe keqkuptimet e mundshme që mund të kenë nxënësit. Kur krahasohen paragjykimet me njohuritë e fituara, mënyrat e të nxëniet të nxënësve bëhen të dukshme, jo vetëm për ta, por edhe për mësuesit dhe prindërit. Hartat e mendjes ose hartat e konceptit vizualizojnë të kuptuarit aktual të nxënësve dhe udhëzojnë mësuesit për të mbështetur nxënësit në të nxëniet e tyre. Ndihamat për të kujtuar, kartat e fjalëve dhe mjetet për të organizuar projektet e nxënësve përgjatë një cikli të zgjidhjes së problemeve, ndihmojnë që të mos humbni detajet dhe të qëndroni në rrugën e duhur.

Si mund të krijoj mënyra të personalizuar të të nxëniet?

Kurrikula është mjeti kryesor i çdo mësuesi për të udhëhequr të nxëniet e nxënësve, si dhe punën e tyre. Kurrikula ofron udhëzime për të zhvilluar plane mësimore, për të zhvilluar materiale mësimore dhe për të përgatitur teste. Shumica e mësuesve janë njohur me hartimin e "planeve arsimore individuale", por vetëm për nxënësit që nuk janë në gjendje të ndjekin kurrikulën e rregullt. Krijimi i mënyrave të personalizuar të të nxëniet për të gjithë nxënësit me premisën se ata të gjithë do të arrijnë kompetencat e përcaktuara në kurrikulë është një ide e re për pjesën më të madhe të mësuesve. Në përgjithësi, pjesa më e madhe e mësuesve besojnë se njohuritë përftohen në një rrjedhë logjike të ngulitur në kurrikulë dhe se nxënësit përparojnë në të nxënë kur u jepet mësim me metodat më të fundit. Por, mësuesit më të zotë paracaktajnë një mënyrë të veçantë të të nxëniet, aq më pak do të jetë e arritshme për nxënësit që nuk nxënë mënyrën e parashikuar saktësisht nga mësuesi i tyre. Sfidat kyçe në krijimin e mënyrave të personalizuar të të nxëniet është të ofroni udhëzime të mjaftueshme, por jo të përshkruani mënyra të fiksuara të të nxëniet.

Si mund të përdor mjete digjitale në klasë?

Për pjesën më të madhe që përdorin mjete dhe pajisje digjitale është argëtim dhe të nxëniet të "gjërave të mërzitshme" bëhen kënaqësi nëse janë të futura në një lojë. Të nxëniet nëpërmjet shikimit të videos ose dëgjimit të podcast-eve i jep nxënësve mundësinë të përqendrohen mbi çfarë është e rëndësishme për ta dhe të ndjekin mënyra të të nxëniet të personalizuar. Videot që modelojnë aftësitë sociale mund të jenë më efektive sesa mësuesit që u tregojnë nxënësve se çfarë duhet të bëjnë. Bërja e fotografive ose videove përmes kamerave të smartphone-ve mund të përdoret për ta bërë të nxëniet më të dukshëm dhe për të shkëmbyer informacione me nxënës dhe prindër të tjerë. Nxënësit mund të bëjnë librat, prezantimet ose portofolat e tyre duke përdorur softuer të gatshëm për t'u aksesuar në internet. Materialet dhe libraritë mësimore online u japin nxënësve akses të palimituar në njohuri.

Si mund të përdor teknologji ndihmëse në klasë?

Teknologjia ndihmëse është bërë më e përballeshme dhe e arritshme me rritjen e digjitalizimit të shkollave dhe presionit legjislativ mbi ofruesit e kompjuterëve dhe programeve kompjuterike për t'i bërë produktet e tyre të aksesueshme për të gjithë. Përfaqësimet elektronike të materialeve mësimore u mundësojnë nxënësve me shikim të ulët ose atyre me aftësi të kufizuara mësimore ose fizike të konvertojnë materialet në formate alternative të aksesueshme. Duke përdorur gjuhë të lehtë, fëmijët që kanë vështirësi me leximin ose kuptimin e gjuhës janë të fuqizuar të marrin njohuri dhe koncepte pa qenë në disavantazh. Softueri që ndihmon nxënësit të korrigjojnë drejtshkrimin dhe gabimet gramatikore, u lejon atyre të përqendrohen në përmbajtje në vend që të shmangin gabimet.

Si mund të përdor vetëvlerësimin si strategji për të nxëniet?

Vetë-vlerësimi ndihmon në drejtimin e nxënësve në mënyrat e tyre të të nxëniet. Mund të kombinohet me reagime nga kolegët, veçanërisht kur fëmijët nxënë në ambiente bashkëpunuese. Vetëvlerësimi është një mjet i fuqishëm mësimor, si dhe një komponent i rëndësishëm i vlerësimit të nxënësve. Mund të përdoret për të identifikuar boshllëqet e të nxëniet, ndjekjen ecurisë së të nxëniet, marrjen e vendimeve mbi farë mënyre mësimore të ndiqni, vendosjen e qëllimeve realiste dhe të arritshme dhe për të qëndruar të përfshirë dhe të motivuar. Nxit vetë-reflektimin dhe përgjegjësinë personale për të nxëniet e dikujt. Vetëvlerësimi duhet të marrë të dhëna nga tregues të besueshëm dhe të vlefshëm të kompetencave që synojnë nxënësit dhe mësuesit. Këto kritere mund të zhvillohen në mënyrë bashkëpunuese ndërmjet mësuesve dhe nxënësve në fillimin e një sekuence mësimore. Mësuesit mund të hartojnë letra për reflektim të bazuara në këto kritere që nxënësit mund të përdorin në faza të ndryshme të mënyrave të tyre të të nxëniet.

Krijimi i mënyrave të personalizuara të të nxënit për nxënësit: Si t'u përgjigjemi sfidave

Ide për projekte nga pjesëmarrësit

Veprimtari të sugjeruara:

Çështja kyçe e përmendur në manual/ose çështja e re kyçe

Çështjet e lidhura me politikat dhe administrimin:

Çështjet në lidhje me Teknologjinë në Arsim:

Hapat e parë të mundshëm